

ע"פ 8740/17 - מכלוף מיקי אילוז נגד י.א. מרכז מזון כפר תבור בע"מ, המנהלת המיוחדת, עו"ד עדי גילה חכמון, כונס נכסים הרשמי

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 8740/17

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ג' קרא
כבוד השופט ד' מינץ

המערער:

מכלוף מיקי אילוז

נ ג ד

המשיבים:

1. י.א. מרכז מזון כפר תבור בע"מ
2. המנהלת המיוחדת, עו"ד עדי גילה חכמון
3. כונס נכסים הרשמי

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נצרת מיום
03.10.2017 בפר"ק 038779-09-16

תאריך הישיבה:

י"ח באדר התשע"ח (05.03.2018)

בשם המערער:

עו"ד משה גלעד; עו"ד ולנטין זברוב

בשם המשיבים 1-2:

עו"ד עדי גילה-חכמון; עו"ד יצחק רייס

בשם המשיב 3:

עו"ד יצחק מרו

עמוד 1

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור פלילי לפיו חויב המערער על פי פקודת בזיון בית משפט (להלן: הפקודה) בתשלום קנס בסך 1,000 ₪, בגין כל יום שבו יפר פסק דין בענייני פירוק שניתן בפר"ק (נצ' 38779-09-16. על פי פסק דין זה, היה על המערער להשיב למנהלת המיוחדת את כל המחשבים שנטל משרדי החברה הרלוונטית. בית המשפט המחוזי הוסיף שאם לא יעשה כן – תהיה המנהלת המיוחדת רשאית להגיש בקשה לפי פקודת בזיון בית משפט, על מנת לאכוף את הצו על המשיב באמצעות הטלת קנס או מאסר. המערער חויב אפוא בקנס בגין כל יום שבו לא יחזיר את מחשבי החברה למפרקת.

בא כוח המערער טען בפנינו כי לדברי מרשו – הוא אינו מסוגל להחזיר את החומר שאותו הוא נדרש להחזיר, שכן הוא אינו מצוי בידיו. ובכל מקרה, התוצאה קשה מלכתחילה, אינה מידתית, ואינה ראויה לנוכח מטרות הפקודה.

2. אכן, וכפי שנקבע בפסיקה, הליכי האכיפה הקבועים בפקודה אינם בגדר אמצעי ענישה אלא אמצעי לאכיפת צווי בית המשפט. אשר לטענת המערער כי לא נטל לידיו את המחשבים, זו נדונה במסגרת הערעור האזרחי שהגיש המבקש, שנדון ביום שבו נדון הערעור הפלילי דנן. הערעור האזרחי נדחה בפסק דינו מיום 5.3.2018.

עתה יש לעבור לטענות בא כוח המערער בדבר הפעלת הפקודה בנסיבות ולנוכח הממצאים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי. די לומר בהקשר זה כי מהטיעונים ומהחומר עולה כי מאי-החזרת החומר גורמת לנזק קשה. בית המשפט המחוזי נמנע מהפעלת סנקציית המאסר. לא ראינו אפוא כי נפלה כל טעות בהחלטת הבזיון או כי היא אינה מידתית, לפי התכליות והרציונלים של הפקודה.

3. הערעור על הטלת חיוב הקנס נדחה. עתה, משהובהרה התמונה למערער, נוסף ונבהיר כי אין בהחלטה זו למנוע ממנו לפנות לערכאה קמא בשנית, לרבות בטענה שעלתה בזמן הדיון בפנינו (אם כי לא מפי המערער עצמו), לפיה יתכן שנטל את החומר אך השמיד אותו זה מכבר. יודגש כי ההחלטה המקורית מאושרת על ידי בית משפט זה, וכי זכויות כל הצדדים שמורות.

4. הערעור נדחה. אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"א באדר התשע"ח (8.3.2018).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט